

Ірина В. Матвєєнко

СТРАТЕГІЇ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ: ІНТЕГРАЦІЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ГРОМАДСЬКОЇ УЧАСТІ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Метою дослідження є ґрунтовний аналіз підходів до обмеження та подолання корупційних явищ в Україні, що передбачає не лише дослідження окремих адміністративних чи правових заходів, а й оцінку взаємодії нормативно-правових механізмів із суспільною активністю, які виступають взаємодоповнюючими чинниками формування соціально-економічної стабільності. Досліджено фактори, які безпосередньо створюють середовище для відтворення корупційних моделей поведінки та управлінської непродуктивності, із акцентом на визначення взаємозалежності між правовою архітектурою, організаційною спроможністю держави та рівнем соціальної нетерпимості до корупційних проявів.

Дослідження базується на комплексному аналізі нормативно-правових актів, стратегічних документів державного рівня, статистичних даних та міжнародних оцінок ефективності антикорупційних практик. Використано зокрема методи порівняльного аналізу, систематизації та узагальнення інформації, а також методи оцінки ефективності діяльності інституцій антикорупційного сектору. Окрему увагу у статті було приділено процесам цифровізації публічного управління та ролі громадського контролю як ключового чинника забезпечення прозорості й підзвітності органів влади.

Встановлено, що інтеграція правових механізмів, координація діяльності державних інститутів та активна участь громадських суб'єктів формує системний, багаторівневий підхід до протидії корупції. Запровадження цифрових платформ, аналітичних інструментів і механізмів електронного моніторингу посилює ефективність превентивних і репресивних заходів, сприяє мінімізації суб'єктивного чинника та спрямоване на формування стійкої культури добросовісності в державному управлінні.

Ефективність системи запобігання корупції в Україні визначається комплексною взаємодією правових, інституційних і громадських механізмів, що інтегруються з технологічними інноваціями. Станом на 2021–2025 роки реалізація Антикорупційної стратегії свідчить про поступове підвищення прозорості державного управління, збільшення кількості кримінальних проваджень та судових рішень, а також про позитивну динаміку міжнародних рейтингів. Водночас, в умовах воєнного стану забезпечено безперервне функціонування ключових антикорупційних інституцій та підтримку суспільного контролю, що підтверджує стійкість, адаптивність та ефективність державної антикорупційної політики у довгостроковій перспективі, а також

створює основу для поступового формування системи управління, зорієнтованої на доброчесність і верховенство права.

Ключові слова: публічне управління, корупція, антикорупційна політика, тіньова економіка, державна політика, державна політика протидії корупції, боротьба з корупцією в органах влади, антикорупційна система, стратегії запобігання корупції, публічна служба, сучасні технології, доброчесність, громадська участь, етичні цінності